

Ogris: Kdy se konečně objeví nové vydání Vaší knihy František Bardon a Thébaský Kalendář? Stále se mne na to někdo ptá.

Stejnar: Kniha Bardon vyjde v roce 2010. Stále dostávám důležité inspirace a informace o 40 stránkách, které určitě přidám. Zatím není rozhodnuto, zda vydám Thébaský Kalendář veřejně k dispozici. Praxe ukázala, že popsané techniky nemohou být procvičovány bezpečně pro každého.

Ogris: Proč stále nemáte připojení k internetu? Vaše jméno se všude objevuje, ale Vy stále nemáte vlastní stránky. Jinak jste velmi moderní člověk a máte velmi otevřený přístup. Mohl by jste lépe pracovat se svými čtenáři.

Stejnar: Jak jistě víte, stáhl jsem se do ústraní a již nepřijímám žádné návštěvy. Nevlastním mobilní telefon a jsem k zastížení pouze pro pár přátel. I tak, nemám čas na internet. Jsem proto velmi šťasten, že mne můžete tímto způsobem reprezentovat a vytvořil jste pomocí vašich stránek seriózní místo, kde mohou Bardonovi čtenáři začít. Takže pokud mne budete udržovat v obraze, budu dostatečně informován.

Ogris: Proč jste se stáhl do ústraní? Jste zklamán světem? Resignoval jste, nebo jste jednoduše chtěl mít klid.

Stejnar: To poslední jste trefil. Když zestárnete, zjistíte, že rychle ztrácíte čas a jste proto daleko opatrnější. Pokud knihy, které jsem napsal, pomohou alespoň několika lidem najít jejich cestu a pomohou jim dát smysl jejich existenci, potom jsem spokojen. Neočekávám, že se svět stane okamžitě lepším místem. Ale přiznávám, že jsem trochu znepokojen. Nikdy nebyl duch, který vládne světu tak egoistický, chladný a nebezpečný, tak jako na začátku třetího tisíciletí. Jestliže nenastane brzy změna v lidském myšlení, evoluce na téhle planetě bude čelit veliké překážce.

Ogris: V čem vidíte největší nebezpečí? V bezohledném jednání? V brutalitě? V chamtivosti?

Stejnar: Budete překvapen! Největší nebezpečí pochází ze lži, hluku a lehkověrnosti. Zlo, které vládne světu v této době se schovává ve lži a získává sílu nad lidstvem tím, že nás ochromuje hlukem. Pouze v tichu může inkarnovaný duch najít spirituální kořeny a může se identifikovat sám se sebou. Pouze v tichu má duch přístup k síle, která odpovídá jeho povaze a která ho povznáší nad ostatní bytosti a nad jeho nižší části. Pouze v tichu dokáže energie proudit, aby ho posilovala. Každý tón, každý rámus, každý zvuk ho vyrušuje a spojuje s duchem jiné sféry podle rytmu a tónu. Pokud to jsou harmonické frekvence, hodnoty (kvality) které na nás působí, nejsou nebezpečné. Dobrá hudba může být relaxující, povznášející a tak jako droga, může dočasně osvobozovat. Ale zpravidla jsme obklopováni hluky a kraválem, který zní démonicky. Bez ohledu na hluk z ulic, kterému nemůžeme uniknout, jsme neustále konfrontováni s agresivním pazvuky z reproduktorů, které nám spíše připomínají zvuk války, násilí a chaosu než hudby. Hlasitý hluk je nebezpečný. Obzvláště hektické, pronikavé, počítačově vytvořené písně, které buší do mozků mladých lidí ve sluchátkách. Nikdo si nevšimne, že síla, která je schovaná za tímto, blokuje spirituální vývoj lidstva.

Hudební elektronický rachot umělých nástrojů, konstantní hřmot na pozadí ať už v obchodech, na pracovištích, ve volném čase nebo v televizi, kde zpravodajská vysílání mluveného slova jsou přehlušovány nesmyslnými ošklivými hluky na pozadí, vše tohle vytváří stres, otupuje nás a brání duchu nezávisle myslet. A tímto se ztrácí smysl pro pravdu a spravedlnost. Kdokoliv si zvykne na tento teror hluku nebo se dokonce dobrovolně tomuto vystavuje, ten již nedokáže meditoval. Bude

se cítit v tichu nepohodlně, které duch jinak potřebuje aby mohl relaxovat a vyvíjet se..a bude mu špatně.

Hluky a Lži jsou nemocí této doby. Hluk je jedem a pracuje jako akustická droga, která odbourává zábrany, mate a otupuje. A používání lži nás připoutává ke světu temných sil. Svět se stal pronikavým a nedovolí nikomu odpočinout. A stal se tak nepochopitelným našemu vnímání, protože lež zatemnila pravdu. Ohlušený a oslepený takovým nápirem se stal náš duch lehkověrným a skleslým.

Ogris: Co s tím můžeme dělat?

Stejnár: Musíme posilovat svoji uvědomělost (vědomost/bdělost). Nejdůležitější je cvičení bdělosti, které stále dokola zdůrazňuji a popisuji. Kdokoliv prožívá každodenní život vědomě jako duch a považuje to, co zažívá jako školení ducha, vytváří myšlenkou „já jsem“ vnitřní jádro, kolem kterého se jeho buňky během let vytříbí (krystalizují), což povznáší ducha a osvobozuje ho. Všechna Hermetická cvičení požadují pouze rozvoj jednoho elementu a jestliže protistranný element není posílen, jednostrannost naruší vnitřní vyrovnanost. Koncentrační cvičení musí být vyrovnávány relaxacemi, cvičení vůle empatií a soucítěním atd. Pouze skrz procvičování „já jsem“, Akáša, neochvějný střed je posílen a tento nemůže být nikdy praktikován dostatečně.

Ogris: A co považujete za překážky na cestě?

Stejnár: Překážky jsou jednoduše slabosti a vášně, obzvláště ty malé, zdá se bezvýznamné, protože nejsou rozpoznány a proto na nich není pracováno. Tyto se mohou rozvinout do vážných charakterových vad aniž byste si toho povšimly. A potom se pouze velmi obtížně získávají pod kontrolu. Čím dříve podniknete kroky proti těmto špatným vlastnostem, tím snadněji je ovládnete. Ve vývoji, každý dobrý záměr zvládnutí sama sebe je již důležitým aktem, který opravdu povznáší vědomí nad jeho pudy. Nechci kázat o morálce ani ctnosti. Koneckonců, na charakterových vadách lze pracovat a jakmile je přemůžete, získáte duchovní sílu. Pouze lež je tabu pro studenta hermetismu. Lhaní je tou nejbídnější, nejzbabělejší a nejšhnilější vlastností, která se může rozvinout v lidském duchu. Lež připoutává lháře přímo ke sféře destruktivních sil. Každé zlo začíná lží. Většina lidí si toho ani není vědoma. V této době, lžeme hodiny, dny, stále dál ani na okamžik se nad tím nepozastavíme. Ale každá lež, i ta co se zdá nejmenší, nedůležitá nepravda, zanechává stopu v Akáše a vytváří v mentální sféře stínový svět, ve kterém je lhář spoután. Tyto klamné světy o přesvědčených lžích se rozpouští pouze velmi pomalu a zabraňují lháři vhledu do pravdy. Každá lež posiluje sílu zla a dává stínu větší vliv nad lhářem a světem.

Naopak, kdokoliv usiluje o pravdu, spravedlnost a soucit a opravdu žije tímto v praxi, získává energii a sílu, která ho pozvedá nad bohy a demony. Zavázat se pravdě vyžaduje odvahu a čestnost. Úspěch, který je postavený na lži je hluboce hanebný pro každého, kdo věří v sílu ducha a ve spirituální světy a bytosti.

Při této příležitosti bych rád poděkoval všem mým čtenářům, kteří měli odvahu stát se studenty esoteriky a kteří napsali pozitivní ohlasy na internetu na mé knihy. Nechceme být misionáři, ale kdokoliv poukáže na knihu, jež nabízí přístup na cestu, která přináší světlo do probuzeného vědomí, ten není sektář. Ten tímto způsobem slouží plánu stvoření a může se cítit spojený s kruhem zasvěcenců, kteří pracují na duchovním vývoji lidství.

Ogris: Mnoho přátel se stydí otevřeně se nazývat studenty esoteriky. Obávají se, že se na ně budou lidé dívat jako na někoho, kdo věří na zázraky a to ublíží jejich kariéře a obchodům.

Stejnár: Víím. Ale Gnostický Hermetismus nemá nic společného s okultismem minulého století. Magie a Mysticismus třetího milénia navazuje na praktické zkušenosti a vědecky srozumitelné modely myšlení. Nikdo se kvůli tomu nemusí cítit trapně. Není náhodou, že je v tuto dobu k dispozici kniha „Red Book“ CG Junga, ve které shrnuje všechny svoje osobní okultní zkušenosti. On měl také problém jako vědec zaujmout stanovisko nad magií a mysticismem. Nakonec dokonce kvůli tomuto vzdal své hodiny učení. Věřím, že nesmíme přenechat svět materialistům, kteří nemají moudrost, ani náboženským fanatikům a kazatelům nenávisti. Nezáleží na tom, kterého vyznání jsou. Osvícení je stejně tak důležité jako bylo před dvěma sty lety. V době kdy svobodní zednáři udávali kurz. Dnes je každý povolán, aby ukázal cestu k pravému zasněvenci.

Ogris: Co si myslíte o zformování Bardonova sdružení? Ve třetím vydání knihy „Vzpomínky na Františka Bardona“ je zde dopis, ve kterém František Bardon píše Marii Pravíkové následující: „Uvítal bych, kdyby kurz mých studentů a následovníků ve vaší oblasti více vzrostl a formoval komunitu, která by reprezentovala zájmy pravého zasněvenci.“ Také jste napsal ve vaší knize „Guardian Angel“ o komunitě, kterou by měli čtenáři spolu vytvářet. V pozdějších knihách jste se od toho distancoval. Jak se k tomu stavíte dnes?

Stejnár: Kniha „Guardian Angel“ (strážný anděl) byla původně myšlena jako úvod ke cvičení hermetismu pro ty, kteří jsou nábožensky nebo okultně založení. V této fázi je často komunita vyhledávána a také potřeba. Navzdory tomuto jsem již v této knize poukázal na nebezpečí, které přináší formování spolků. Zejména když modlení, meditace a rituální akce jsou prováděny společně tak, že by měli spojuvat skupinu. Velké nebezpečí je v tom, že je vytvořena skupinová duchovní entita, která ve skutečnosti nekomunikuje s duchem. Navíc je zde efekt skupinové dynamiky, který vytváří určité role a soutěž o pozice moci. Fenomén, který lze najít kdekoli, kde se skupina lidí spojila do organizace nebo komunity. To, že by tolik studentů pracovalo s „Guardian Angel Book“, protože by dosáhli úspěchu rychleji, než s praktikováním magické evokace, to je něco, co jsem v tu dobu ani nepředpokládal. Dle mého názoru, po cestě Františka Bardona se musí kráčet o samotě. Kdekoli stále potřebuje kruh stejně nebo podobně smýšlejících lidí, ve kterých se cítí spojen, ten není zatím zralý pro cestu. To, že měl Bardon očividně jiný názor, mě překvapilo. Ale v jeho době zde byly lóže a okultní kruhy stálých vážných badatelů, a pro tyto lidi je magická komunita myslitelná také dnes. A i když nejsem přítel spolků a spirituálních komunit, mé zkušenosti života v lóžích mi poskytly důležitý vhled. V určitém stádiu vývoje specifické zkušenosti mohou být smysluplné. Komunita podobně smýšlejících může být výhoda pro účastníky.

Ogris: Dal jste dohromady pro jisté pokročilé přátele „Ritual of the Hermetic Four“, který byl později k dispozici ve Vaší knize „The Four Elements, The secret Key to Spiritual Power“ (Čtyři elementy, tajný klíč ke spirituální moci). Po té to bylo publikováno někým z venku mimo kruh bez povolení. Nebyl by to ideální základ pro skupinovou práci ve smyslu Františka Bardona? Rituál se dá velmi dobře přirovnat k jeho učení a cestě k pravému osvícení.

Stejnár: Jak mne informovali moji přátelé, existují zde lóže a esoterické spolky, které s tím již pracují. Účast je vázána na splnění určitých podmínek, takže dokonce ne každý zasněvovaný, který dodržuje tyto podmínky, může dělat tuto práci bezpečně. Ale obávám se, že podmínky nebudou dodržovány

v každém případě. Také jsem byl kdysi mladý a prováděl experimenty. Také kouzlení a evokace a pro tyto není Ritual konkrétně vhodný.

Ogris: Popisujete ve své knize „Guardian Angel Book“ jak, dokonce bez náročné procedury evokace, může být spojení s genii navázáno. Je to vážně možné? Jsou zde lidé, kteří o tom pochybují.

Stejnar: Přesně tak, protože nevíme, jestli zamýšlený efekt je ve skutečnosti způsoben inteligencí, pro kterou je znamení/symbol (sigil) použit, aby zavolal, nebo od elementála vytvořeného nevědomě při očekávání a kontaktování symbolu. Zkušenost jednoduše ukazuje, že to funguje. Tahle praxe mystické invokace je také praktikována v různých náboženstvích. Bardon tohle nazývá mystickou cestou, když skrze meditaci a oddanost bohu a skrze identifikování se s jeho kvalitami, je kontakt s bytostí navázán. Zda je užita socha, obrázek nebo magický symbol nebo kyilchor, jako podpora pro vědomí, je na rozhodnutí každého a není rozhodující pro úspěch.

Ogris: Jestliže to opravdu funguje, nezahrnuje to určité nebezpečí? Bardon varuje velmi důrazně před používáním symbolů na delší dobu, protože to může vyvolat určitý druh závislosti.

Stejnar: To je pravda. Také pasivní práce s génii skrývá nebezpečí. Kdokoliv provádí spojení skrz vědomou oddanost nepatrné sférové inteligenci, může být přitáhnut energiemi z této sféry a může být ovlivněn, přesně tak jako když je kontakt navázán pomocí magické evokace. Ačkoliv stále nevíme, zdali je aktuální bytost nebo elementál zodpovědná za zamýšlený efekt. Musím varovat před neustálým přivoláváním/provoláváním znamení jakékoliv bytosti. Doporučuji každému, kdo používá amulet, aby ho po chvíli odložil. Měli jsme zkušenost, že pomocí pasivní interakce s genii se snaha o vlastnosti postupně vyvíjela ve vlastním vědomí a delší kontakt není absolutně nezbytný.

Ogris: To znamená, že dokonce jestliže intelligence není přímo adresována, tak jakmile se někdo zaměří/soustředí tím směrem, tak se musí vypořádat s energiemi této sféry? Jak je to možné?

Stejnar: Komunikace s jinými bytostmi a s duchy jiných sfér se konají digitálně, ne analogicky. Kontakt se vždy koná prostřednictvím vnitřních duševních buněk nebo elementálů a elementárů odpovídajících vlastností té bytosti. Během magické evokace také, jak František Bardon popisuje, kondenzace vlastností toho ducha je nezbytná, tak aby se mohl duch projevit v materiálním světě. Pro mystickou invokaci nezhušťujete vlastnost v pokoji, místo toho v myšlenkách a očekáváních vašeho vlastního vnitřního prostoru. A v případě navazování spojení, kdy používáte amulet nebo kyilchor, sigil (magický symbol) zajišťuje podporu pro vědomí, aby impregnovalo odpovídající vnitřní duševní strukturu intelligence, která je přivolávána k blízkosti.

Nebo více přesněji, neexistuje přímá komunikace s jinou bytostí. Dokonce i setkání s ostatními v materiálním světě se děje pomocí médií, jako jsou zvukové a světelné vlny. To co vnímáme je dojem z těchto médií v našich smyslových orgánech, a obrázky které si vytváříme z těchto pocitů a ne tu osobu, která stojí před námi. A i v materiální sféře, všechny vjemy jsou pouze obrázky vnímaného a ne osoba, událost, nebo objekt sám. Nezáleží na tom, co slyšíme, vidíme, vnímáme, cítíme nebo chutnáme, vždy máme co do činění se signály do vědomí, s elektronicky stimulovanými mozgovými buňkami, s přenosovými chemikáliemi a ne se spouštěči nebo signálem samotným. Přenosovými chemikáliemi na jemnějších sférách jsou elementálové a elementárové. Tyto vnitřní duševní konstrukce lidských duchů a duší se nijak neliší od těch duchů. Proto je tak těžké rozlišovat inspiraci od skutečného vědění, halucinaci od zjevení ducha, nebo schizofrenii od „posedlosti“.